

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-042/2015

Priština

12. oktobar 2016. godine

U postupku:

B. (M.) S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA06331) od dana 23. novembra 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 12. oktobra 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba B. (M.) S. uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/A/220/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA06331.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/A/220/2013 od dana 27. novembra 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA06331.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 10. januara 2007. godine, B. S., podneo je imovinski zahtevu Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava kojim je potraživao ponovni posed parcele br. 4455, po kulturi livada, koja se nalazi u katastarskoj zoni Đakovica, na mestu zvanom Sade Qerim, u površini od 04.27.62 ha (u daljem tekstu: imovina u zahtevu).
2. Stojanović je izjavio da ne može da uživao imovinsko pravo usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/99. godini, gde je kao datum gubitka indicira 13. june 1999. godine, i da je imovinu uzurpirao T. Gj.
3. Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, isti je dostavio KAI sledeća dokumenta:
 - Posedovni list br. 2259, izdat od strane Instituta za katastar i geodeziju Opštine Đakovica od dana 07. oktobra 1997. godine, koji pokazuje daje Stojanović su-vlasnik imovine u zahtevu. Ostali su-vlasnici us Poljoprivredni industrijski kombinat "Ereniku" iz Đakovice i ostale dve osobe.
 - Zapisnik od dana 16. februara 1998. godine sudskog poravnanja u Opštinskom sudu u Kruševcu.
 - Odluka br. 952-01-98-53-C, Instituta za geodeziju i katastar Opštine Đakovica od dana 17. februara 1998. godine, kojom je prihvaćen zahtev B. S. za upis u katastru 1/3 idealnog dela imovine u zahtevu, nakon sudskog poravnanja u vezi imovine nasleđene od M. S.

4. Na osnovu izveštaja o verifikaciji od dana 21. decembra 2010. godine, imovina u zahtevu je podeljena na tri parcele i ista je prodana na osnovu kupoprodajnog ugovora Vr. Nr. 273/2007, od dana 29. januara 2007. godine.
5. Identifikacija imovine je obaljena dana 10. jula 2007. godina. Imovina nije bila zauzeta. Dana 30. jula 2010. godine, KAI je ponovo identifikovala imovinu putem objavljivanja u Službeni list br. 6 i biltenu UNHCR kancelarije za imovinu. Isto objavljivanje je ostavljeno u Opštinskom sudu u Đakovici, Katastarskoj kancelariji, Opštini Đakovica, regionalnoj kancelariji u Peći, Ombusmanu, EULEX-u, itd.
6. Dana 27. Novembra 2013. Godine, odlukom KPCC/D/A/220/2013, Komisija je odbacila imovinski zahtev usled nedostatka nadležnosti. KIZK je u obrazloženju naglasila da je podnosilac zahteva početno izjavio da je izgubio imovinu kao posledica oružanog sukoba ali na osnovu dostavljene dokumentacije i ex officio istraživanja od strane Sekretarijata, rezultira da je imovina u zahtevu izgubljena usled dobrovoljnog otuđivanja putem kupoprodaje.
7. Dana 06. juna 2014. godine, odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva. B. S. je primio odluku KIZK putem njegovog punoletnog sina M. S. (njegova porodična veza sa podnosiocem zahteva je dokazana Agenciji putem izvoda iz matične knjige rođenih od dana 31. 01. 2014. godine)
8. Dana 1. avgusta 2014. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu.

Navodi žalioaca:

9. Žalilac navodi da je izgubio posed dobrovoljnim napuštanjem imovine i traži ponovni posed imovine u zahtevu. Nakon podataka koje je primio od strane KAI, da je imovina otuđena prodajom, on je početno izjavio da je dao Punomoćje advokatu T. B, i da uje isti delovao u njegovo ime, ali je kasnije porekao da je dao Punomoćje. Međutim, on nije dostavio nijedan dodatni dokument kojim bi podržao svoje navode.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe:

10. Nakon pregleda ožalbene odluke, i nakon procene žalbenih navoda, Vrhovni sud u smislu člana 194. ZPP, nalazi sledeće:

Sud prihvata razloge za ulaganje žalbe nakon isteka roka od 30 dana ali zaključuje da je žalba neosnovana.

11. Član 12.1 Zakona br. 03/L-079 predviđa sledeće: *“U roku od trideset (30) od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti strane o odluci Komisije o zahtevu, strana može preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu da podnese Vrhovnom sudu Kosova žalbu na tu odluku”*.

12. Odluka KIZK je uručena žaliocu dana 06. juna 2014. godine. Žalilac je uložio žalbu dana 01. avgusta 2014. godine.

13. Odluka KIZK je uručena žaliocu u smislu člana 111.1 ZPP koji predviđa mogućnosti uručenja dokumenata punoletnim članovima njenog ili njegovog domaćinstva.

14. Žalilac je zahtevao pregled žalbe iako nije ispoštovao završni rok od 30 dana, gde je u žalbi indicirao da je razlog kašnjenja bila bolest i lekarsko lečenje u zdravstvenoj instituciji.

15. Kako bi podržao svoje navode za ne ulaganje žalbe isti je dostavio sledeću zdravstvenu dokumentaciju:

- a. Otpusna lista od dana 09. jula 2014. godine, izdata od strane Opšte bolnice u Kruševcu.
- b. Otpusna lista Kardiovaskularnog instituta “Dedinje” Beograd

16. Sud nalazi da tvrdnje žalioaca za vraćanje u prethodno stanje u smislu člana 129.1 ZPP koji glasi da „ukoliko stranka ne ide uopšte na ročište ili izgubi rok za izvršenje neke parnične radnje i iz tog razloga izgubi pravo da kasnije izvrši parničnu radnju vezan rokom, sud će dozvoliti ovoj stranci, po njenom predlogu, da kasnije izvrši tu radnju, ukoliko konstatuje da postoje opravdani razlozi koji se nisu mogli utvrditi a ni izbeći2.

17. Član 7.4 Administrativnog naređenja br. 2007/05 o sprovođenju Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu predviđa da „Ako se stranka ne pridržava bilo kog zahteva za preduzimanje određene aktivnosti u propisanom roku shodno članu 12. Uredbe UNMIK br. 2006/50 ili ovom administrativnom naređenju, predsedavajući Komisije ili

predsedavajući sudija u žalbenom postupku mogu da dozvole stranci da ispuni dati uslov van propisanog roka ako on ili ona smatra da postoje opravdani razlozi zbog kojih stranka nije ispunila uslov, i da nijedna druga stranka neće pretrpeti ozbiljnu i nepopravljivu štetu ako stranci koja nije ispunila uslov bude dozvoljeno da taj uslov ispuni van propisanog vremenskog perioda.“

Zasnovanost žalbe:

15. Nakon pregleda spisa predmeta i navoda žalioca. Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
16. Odluka KIZK je tačna. Sud nije našao povrede materijalnog ili proceduralnog prava niti pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stana.
17. U smislu člana 3.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Uredba), podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovina ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo nad imovinom u zahtevu, već takođe da ona ili on trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo usled okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine (oružani sukob).
18. Nesporno je to među strankama da je žalilac, ili njegova porodica, početno izgubio posed nad imovinom usled okolnosti koje rezultiraju iz oružanog sukoba.
19. Međutim, dana 31. jula 2013. godine i 04. septembra 2013. godine, Izvršni sekretarijat KAI je kontaktirao žalioca, povodom činjenice da je u katastarskim upisima nađeno da je imovina u zahtevu upisana na treće lice kao su-vlasnika i da se kupoprodaja i fizička deoba imovine u zahtevu obavila na osnovu Punomoćja datog od strane žalioca. Žalilac je potvrdio da je imovina u zahtevu prodana na osnovu punomoćja koji je dao T. B.
20. Žalba Stojanović ponavlja sve navode koje je već postavio pred KIZK. Nijedan novo dokaz nije priložen žalbi.
21. Paragraf 27. Odluke KIZK naglašava da uprkos navodima podnosioca zahteva da je imovina izgubljena usled sukoba a ne usled kupoprodaje putem ugovora, parcela br. 4455 je u stvari podeljena na tri parcele 4455/1, 4455/2 i upisana na ime novog vlasnika na

osnovu ugovora Vr.Nr.273/2007, dok je parcela br. 4455/3 u površini od 01.42.54 ha, upisana na kao imovina u društvenoj svojini na ime Poljoprivrednog kombinata "Ereniku".

22. Vrhovni sud smatra da na osnovu njegove izjave žalilac nije dokazao da njegov imovinski zahtev uključuje okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio tokom 98-99. godine. Dodatno tome, Vrhovni sud smatra da je gubitak imovine rezultat dobrovoljnog otuđenja ove imovine putem kupoprodaje na osnovu ugovora.
23. U smislu gore navedenog, i na osnovu člana 13.3. (c) Zakona 03/L-079, Sud odlučuje kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

24. U smislu člana 13.6. Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija,

Beshir Islami, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, pisar EULEX-a